

Fellner analytisch en transparant

RECENSIE

KLASSIEKE MUZIEK

door **Elly van Plateringen**

DEVENTER – Je ziet het er niet aan af, maar Till Fellner is de 40 gepasseerd. De ooit zo tot de verbeelding sprekende winnaar van de Clara Haskil Piano Competition (1993) heeft zijn stiel niet verloochend. Vrijwel het hele programma ademt de sfeer van de grote Duitse klassiekers. Fellner is een van de pianisten die de muziek nauwgezet analytisch langs het meetlint legt. Zijn klankidoom is transparant. Er is eigenlijk helemaal niks op aan te merken: elk nootje krijgt waarde toebedeeld, de vleugel klinkt onder zijn handen altijd mooi en nooit te luid, het pedaalspel is subtiel. Vooral in het repertoire van Bach is Fellner in zijn element.

In vier Preludes en Fuga's (uit Wohltemperiertes Klavier deel 2) is de stemvoering uit de kunst, wordt waar nodig een inzet benadrukt en vloeit de muziek in een uiterst plezierige cadans voort. Mozart's Rondo in a (KV 511) klinkt gewoon goed, evenals diens Sonate in Es (KV 282). Bijzonder verfijnd en safe, maar -

heel eerlijk gezegd - toch wat ont-
daan van een bepaald esprit.

In 'Traumprotokoll' van Alexander Stankowski (2014, opgedragen aan Fellner) is de toon steviger en smeedt Till Fellner structuur en klankbeeld tot een begrijpelijk geheel. Waarna Fellner terugkeert naar de 19e eeuw met een memorabele, praktisch feilloze vertolking van Schumann's 'Kreisleriana'. Bij welke pianist hoorde men deze compositie ooit zo ingetogen, geheel getooid in dynamische mezzotinten, met tussenstemmetjes die je er nooit eerder in ontwaarde? Fellner's interpretatie toont aspecten die toch minstens leiden tot een 'Aha-Erlebnis'. Maar toch. Evenals bij de Mozart-vertolkingen mist er iets. Deze muziek vraagt om een breder palet, niet alles past binnen het mezzoforte dat Fellner als uiterste dimensie aanspreekt. En zo'n heftige compositie hoort zeker niet als een nachtkarsje uit te branden. Till Fellner zet z'n publiek zonder meer aan tot nadenken. Is dat niet de grote kracht van 'live' recitals?

Pianorecital door Till Fellner. Deventer Schouwburg, 17 februari.

★★★★☆